

**Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка**

Факультет іноземної та слов'янської філології

Кафедра української мови і літератури

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ОК 13 ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

галузь знань **01 Освіта/Педагогіка**

спеціальність **014 Середня освіта (Українська мова і література)**

освітньо-професійна програма
Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Мова навчання

українська

Погоджено науково-методичною
комісією
факультету іноземної та слов'янської
філології
«30» серпня 2024 р.
Голова
Громова Н. В., кандидат педагогічних
наук, доцент

Розробник:

Кумеда Олена Павлівна, кандидат філологічних наук, доцент

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української мови і літератури

Протокол № 1 від «29» серпня 2024 року

Завідувач кафедри

Семенов О. М., докт. пед. наук, проф.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	бакалавр	нормативна	
		Рік підготовки:	
2-й		2-й	
Семестр			
3-й		3-й	
Лекції			
18 год.		4	
Практичні, семінарські			
22 год.		4	
Лабораторні			
Самостійна робота			
48 год.		80 год.	
Консультації:			
2 год.	2 год.		
Загальна кількість годин - 90			

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Мета – формування в студентів свідомого наукового розуміння процесів становлення всіх підсистем єдиної мовної системи та її еволюції від найдавнішого періоду до нашого часу, вироблення стійкого інтересу до питань розвитку української мови; прищеплення навичок **академічної доброчесності**.

Завдання:

- розкрити внутрішні закони, які зумовили розвиток фонетичної системи й граматичної будови української мови від найдавніших часів до сучасного стану;_
- дослідити процес виникнення та розвитку самобутніх рис української мови, вивчити зміни, відбиті в пам'ятках письма чи реконструйовані, хронологізувати їх;
- з'ясувати специфіку формування літературної мови на тлі загальнонародної мови українців, її взаємодію із територіальними діалектами та старослов'янською (староболгарською);
- розвинути історичний підхід до наукового розуміння й вивчення сучасної української мови, сформувати навички й прийоми порівняльно-історичного аналізу мовних фактів;
- виробити навички читання текстів та аналізу (графемно-фонетичного, граматичного) мовних одиниць з урахуванням хронологічних рамок їх фіксації і сучасного розуміння їх особливостей.
- формувати здатність до інтерпретації мовних фактів різних історичних періодів при вивченні шкільного курсу української мови.

Методи навчання

Проблемно-пошуковий, дослідницький, частково-пошуковий, інтерактивні (вебінари, тренінги, презентації, дистанційні освітні технології), практичні методи навчання (вправи, лабораторні, практичні, графічні та дослідні роботи).

2. Передумови для вивчення дисципліни

Вступом до вивчення дисципліни є курси *діалектології, історії України, вступу до мовознавства, давньої української літератури, фольклору*, які студенти опановують до початку вивчення *історії української мови*.

Вивчення історії української мови передбачає охоплення окремих питань курсу старослов'янської мови, оскільки є взаємопов'язаними навчальними дисциплінами. Так, курс старослов'янської мови присвячений

системі й структурі найдавнішої літературної мови древніх слов'ян, давня ж українська мова певною мірою успадкувала традиції цієї книжної мови, окремі її стилі розвивалися під впливом старослов'янської (у східних слов'ян – церковнослов'янської) мови.

Історія української мови спирається на загальні закони розвитку мови, отже пов'язана із *загальним мовознавством* (яке формує термінологічну базу для пізнання лінгвістичних наук). У свою чергу здобуває матеріал для загального мовознавства.

Безперечний зв'язок історії української мови із *сучасною українською літературною мовою*, яка становить собою один із етапів історичного розвитку національної мови в її кодифікованій формі. Сучасна українська літературна мова зберегла багато давніх фонетичних і граматичних форм; тлумачення новітніх мовних явищ, як уже відзначалося, нерідко потребує активних історичних довідок.

Як частина науки про історію мови, історія української мови пов'язана з *історією української літературної мови*, що досліджує шляхи становлення та еволюції системи книжно-літературних норм на різних історичних етапах. Із хрещенням Київської Русі пам'ятки старослов'янської мови правила за зразок високого стилю для тодішньої української літературної мови; важко переоцінити роль цих пам'яток на мовну ситуацію в праукраїнській державі. З іншого боку, із часів появи писемності літературна мова використовувалася в суспільстві поряд із загальнонародною розмовною мовою, систему якої активніше вивчає історична граматика. Книжно-літературна й народнорозмовна мова перебували в тісній узаємодії, особливо в період формування національної мови (із XVII ст.). Історія української мови й історія української літературної мови нерідко оперують матеріалами спільної джерельної бази (пам'ятками писемності), хоча історична граматика послуговується ще й діалектними фактами, фольклорними джерелами. Вивчаючи пам'ятки писемності, історик літературної мови зосереджується на нормативній системі звукових і граматичних форм, а фахівець з історії мови намагається простежити ретроспективний шлях послідовної реконструкції мовних станів народнорозмовної мови.

Традиційно історію української мови пов'язують з вивченням *діалектних* мовних фактів у їх історичному розвитку. Аналіз говіркових особливостей дає змогу простежити окремі давні мовні явища, властиві для української мови на певному її часовому зрізі. Українські говори, особливо південно-західні, засвідчують велику кількість раритетних мовних явищ, не властивих сучасній звукобудові чи граматичній системі.

У безпосередньому контакті з історію української мови перебуває *палеографія* – історико-філологічна дисципліна, яка вивчає утворення знаків писемності та їх розвиток. Теоретична палеографія досліджує закономірності історичних змін систем писемності, практична вивчає індивідуальні особливості почерків переписувачів чи окремих рукописів. Палеографія допомагає датувати пам'ятки, що є дуже важливим для хронологізації того чи іншого мовного явища.

Історія мови (історична граматики в поєднанні зі старослов'янською) мовою може бути достовірно сприйнятою та зрозумілою тільки тоді, коли її досліджують у зв'язку з *історією народу* – носія й творця цієї мови. Вивчаючи історію української мови, потрібно добре знати історію українського народу, усвідомлювати процеси становлення української народності та нації в загальноєвропейському історичному контексті.

Крім цього історія української мови послуговується фактами таких наук, як *археологія, етнографія, антропологія, фольклористика* тощо.

3. Результати навчання за дисципліною

Інтегральна компетентність	<p align="center">Програмні результати навчання, визначені ООП</p> <p>Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів освітніх наук і характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації освітнього процесу в закладах середньої освіти.</p>
<p>Загальні компетентності (ЗК)</p>	<p>ЗК 2. Здатність до міжособистісної взаємодії, роботи в команді, спілкування з представниками інших професійних груп різного рівня (соціальна компетентність).</p> <p>ЗК 3. Здатність виявляти повагу та цінувати українську національну культуру, багатоманітність і мультикультурність у суспільстві; здатність до вираження національної культурної ідентичності, творчого самовираження (культурна компетентність).</p> <p>ЗК 4. Здатність діяти автономно, приймати обґрунтовані рішення у професійній діяльності і відповідати за їх виконання, діяти відповідально і свідомо на основі чинного законодавства та етичних міркувань (лідерська компетентність).</p> <p>ЗК 5. Здатність до генерування нових ідей, виявлення та розв'язання проблем, ініціативності та підприємливості (підприємницька компетентність).</p>
<p>Предметні (фахові) компетентності спеціальності (ПК)</p>	<p>ПК 1. Мовно-комунікативна компетентність як здатність: забезпечувати здобуття учнями освіти державною мовою; забезпечувати (за потреби) здобуття учнями освіти з урахуванням особливостей мовного середовища в закладі освіти (мова відповідного корінного народу або національної меншини України); формувати і розвивати мовно-комунікативні уміння та навички учнів; використовувати знання іноземної мови в освітній і професійній діяльності.</p> <p>ПК 2. Предметно-методична компетентність як здатність: моделювати зміст навчання відповідно до обов'язкових результатів навчання учнів; формувати та розвивати в учнів ключові компетентності та уміння, спільні для всіх компетентностей; здійснювати інтегроване навчання учнів; добирати і використовувати сучасні та ефективні методики і технології</p>

	<p>навчання, виховання і розвитку учнів; розвивати в учнів критичне мислення; здійснювати оцінювання та моніторинг результатів навчання учнів на засадах компетентнісного підходу; формувати ціннісні ставлення вучнів.</p> <p>ПК 3. Інформаційно-цифрова компетентність як здатність: орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності; ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) освітні ресурси; використовувати цифрові технології в освітньому процесі в Новій українській школі.</p> <p>ПК 7. Інклюзивна компетентність як здатність: створювати умови, що забезпечують функціонування інклюзивного освітнього середовища; до педагогічної підтримки осіб з особливими освітніми потребами; забезпечувати в освітньому середовищі сприятливі умови для кожного учня залежно від його індивідуальних потреб, можливостей, здібностей та інтересів.</p> <p>ПК 12. Оцінювально-аналітична компетентність як здатність: здійснювати оцінювання результатів навчання учнів; аналізувати результати навчання учнів; забезпечувати самооцінювання та взаємооцінювання результатів навчання учнів.</p> <p>ПК 13. Інноваційна компетентність як здатність: застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі; використовувати інновації у професійній діяльності; застосовувати різноманітні підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності; здатність до навчання впродовж життя: визначати умови та ресурси професійного розвитку впродовж життя; взаємодіяти з іншими вчителями на засадах партнерства та підтримки (у рамках наставництва, супервізії тощо), дотримуючись принципів професійної етики; здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності і визначати індивідуальні професійні потреби.</p> <p>ПК 14. Здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному, національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використання практичного досвіду й мовно-літературного контексту для реалізації цілей освітнього процесу в закладах середньої освіти.</p>
Знання	<p>ПРЗ 1. Концептуальні наукові та практичні знання в галузях мовознавства та літературознавства, педагогіки й методики середньої освіти, критичне осмислення теорій, принципів, методів і понять у сфері навчання.</p> <p>ПРЗ 5. Знання і аналіз методів цілепокладання, планування та проектування процесів навчання і виховання учнів на основі компетентнісного підходу з урахуванням їх освітніх потреб; володіння формами, методами і засобами навчання української мови та літератури, англійської мови в закладах загальної середньої освіти.</p> <p>ПРЗ 6. Знання різних видів позакласної роботи з української мови та літератури, англійської мови.</p> <p>ПРЗ 7. Знання цифрових сервісів для супроводу освітнього</p>

	<p>процесу, здатність їх використовувати в освітньому процесі.</p> <p>ПРЗ 9. Знати й розуміти сучасні філологічні й дидактичні засади навчання української мови і літератури, англійської мови, мовні норми, соціокультурну ситуацію розвитку української мови, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовний дискурс художньої літератури й сучасності.</p>
<p>Уміння</p>	<p>ПРУ 1. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички правильно добирати та використовувати інформаційно-комунікаційні технології в освітньому процесі.</p> <p>ПРУ 3. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички здійснювати оцінювання та моніторинг результатів навчання учнів на засадах компетентнісного підходу; здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів, підготовки до майбутньої професії; навички оцінювання непередбачуваних проблем у професійній діяльності й обдуманого вибору шляхів їх вирішення.</p> <p>ПРУ 4. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички отримувати, оцінювати та застосовувати дані в галузі професійної діяльності, у т.ч. із закордонних джерел.</p> <p>ПРУ 7. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички розв'язувати практичні завдання різних рівнів складності шкільного курсу української мови і літератури, англійської мови основної школи.</p> <p>ПРУ 8. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички інтегрувати інновації у власну педагогічну практику, адаптувати їх до різних умов освітнього процесу та сучасних вимог до педагогічної діяльності з урахуванням особливостей діяльності закладу освіти, індивідуальних потреб учнів.</p> <p>ПРУ 9. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички пояснювати особливості розвитку української мови та літератури, специфіку розвитку літературного процесу в Україні в культурному контексті, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів, твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою, порівнювати мовні й літературні факти, явища, узагальнювати, визначати їхні подібності й відмінності, фахово оперувати українознавчими поняттями.</p> <p>ПРУ 10. Поглиблені когнітивні та практичні уміння/навички володіти комунікативною компетентністю з української мови (лінгвістичний, соціокультурний, прагматичний компоненти відповідно до загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти), удосконалювати й підвищувати власний компетентнісний рівень у вітчизняному та міжнародному контексті.</p>
<p>Комунікація</p>	<p>ПРК 1. Здатність до збору, інтерпретації та застосування даних у професійному середовищі.</p> <p>ПРК 2. Готовність консультувати колег з особливостей в організації освітнього процесу, актуальних питань методики навчання української мови і літератури, англійської мови, донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень, власного досвіду та аргументації з дотриманням професійної етики.</p> <p>ПРК 3. Здатність до ефективної комунікації в процесі навчання української мови і літератури, англійської мови,</p>

<p>Автономія і відповідальність</p>	<p>спілкування з професійних питань усно та письмово.</p> <p>ПРА 1. Спроможність нести відповідальність за вироблення та ухвалення рішень у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах; формування суджень, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти, здатність раціонально планувати час на виконання професійних обов'язків, діяти соціально відповідально та свідомо.</p> <p>ПРА 2. Спроможність керувати проектами через генерування нових ідей для вирішення складних спеціалізованих завдань і проблем професійної діяльності з урахуванням набутих знань з предметної галузі.</p> <p>ПРА 3. Здатність продовжувати навчання із значним ступенем автономії.</p>
--	---

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Шкала ЄКТС	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	Студент має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності; використовує широкий арсенал засобів для обґрунтування та доведення своєї думки; розв'язує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; уміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію; займається науково-дослідною роботою; логічно та творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; розвиває свої здібності й нахили; використовує різноманітні джерела інформації; моделює ситуації в нестандартних умовах
82-89	Студент володіє узагальненими знаннями з навчальної дисципліни, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях; вміє знаходити джерела інформації та аналізувати їх, ставити і розв'язувати проблеми, застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності (диспути, круглі столи тощо); спроможний за допомогою викладача підготувати виступ на студентську наукову конференцію; самостійно вивчити матеріал; визначити програму своєї пізнавальної діяльності; оцінювати різноманітні явища, процеси; займає активну життєву позицію.
74-81	Знання студента досить повні, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях; вміє аналізувати, робити висновки; відповідь повна, логічна, обґрунтована, однак з окремими неточностями; вміє самостійно працювати, може підготувати реферат і побунтувати його положення.
64-73	Студент розуміє основні положення навчального матеріалу, може

	поверхнево аналізувати події, ситуації, робить певні висновки; відповідь може бути правильною, проте недостатньо осмисленою; самостійно відтворює більшу частину матеріалу; вміє застосовувати знання під час розв'язування розрахункових завдань за алгоритмом, користуватися додатковими джерелами.
60-63	Студент знає більше половини навчального матеріалу, розуміє сутність навчальної дисципліни, може дати визначення понять, категорій (однак з помилками); вміє працювати з підручником, самостійно опрацювати частину навчального матеріалу; робить прості розрахунки за алгоритмом, але висновки не логічні, не послідовні
35-59	Студент намагається аналізувати на основі елементарних знань і навичок; виявляє окремі властивості; робить спроби виконання вправ, дій репродуктивного характеру; за допомогою викладача робить прості розрахунки за готовим алгоритмом.
1-34	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні засвоєння окремих термінів, фактів без зв'язку між ними: відповідає на запитання, які потребують відповіді „так” чи „ні”.

Методи оцінювання

Оцінювання навчальних досягнень студентів здійснюється за системою ЄКТС та національною шкалою оцінювання. Накопичувальна бально-рейтингова система передбачає оцінювання компетентностей, передбачених освітньо-професійною програмою, за всі види аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності: активна робота на лекціях, виступ (виступ на практичних заняттях, наукових семінарах, конференціях, виховних заходах тощо), дискусія, тестування, контрольна і самостійна робота, поточний і підсумковий контроль.

Розподіл балів

Денна форма навчання

Поточний контроль													Разом	Загальна сума	
РОЗДІЛ 1		Розділ 2		РЗ	РОЗДІЛ 4				РОЗДІЛ 5						
Т.1	Т.2	Т.3	Т.4	Т.5	Т.6	Т.7	Т.8	Т.9	Т.10	Т.11-12	Т.13	Т.14	60	100	
Поточний контроль															40
5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	3	4			
Контроль самостійної роботи										ККР	ІНДЗ	40	100		
			5	5				5	4	11				10	

Заочна форма навчання

Поточний контроль													Разом	Загальна сума		
РОЗДІЛ 1		Розділ 2		Р3	РОЗДІЛ 4				РОЗДІЛ 5							
Т.1	Т.2	Т.3	Т.4	Т.5	Т.6	Т.7	Т.8	Т.9	Т.10	Т.11-12	Т.13-14	Т.15-16	20	100		
Поточний контроль															80	100
5		5		5	5								80			
Контроль самостійної роботи										ККР	ІНДЗ	80			100	
	7		7		7	7	7	5	5	20			15	80		

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання:

- контрольна робота;
- тестування;
- реферат;
- індивідуальна навчально-дослідна робота;
- поточний контроль.

6. Програма навчальної дисципліни

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ЗІ СЛОВ'ЯНСЬКОГО МОВОЗНАВСТВА

Тема 1. Вступ. Поняття «старослов'янська мова». Живомовна основа старослов'янської мови. Питання орфографії старослов'янської мови. Історія слов'янської писемності. Найдавніші слов'янські пам'ятки. Життя і діяльність слов'янських першовчителів Кирила і Мефодія. Дві слов'янські азбуки: кирилиця і глаголиця.

Старослов'янська і церковнослов'янська (слов'яноруська, словенська) мови. Роль старослов'янської мови в історії української літературної мови. Церковнослов'янізм в мові Т. Г. Шевченка, П. О. Куліша, І. Я. Франка.

Тема 2. З історії наукового вивчення старослов'янської мови. Слов'янські народи і слов'янські мови; слов'янська група мов: східно-, західно- і південнослов'янська підгрупи. Питання про етногенез слов'ян; принципи їх виділення; проблема походження етноніма «слов'яни». Праслов'янська (спільнослов'янська) мова як спільна прामова слов'ян, періодизація праслов'янської мови за Ф. П. Філіном. Розпад праслов'янської мови на західнослов'янську та східнослов'янську групи (фонетичні риси). Виокремлення спільносхіднослов'янської діалектної зони (діалектні перетворення). Проблема появи писемності у східних слов'ян. Короткі відомості зі старослов'янської палеографії.

РОЗДІЛ 2. ЗВУКОВА І ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКОЇ МОВИ

Тема 3. Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні. Звуковий склад давньоіндоевропейської мови. Формування систем голосних і приголосних праслов'янської мови. Ранні праслов'янські звукові зміни. Палаталізація приголосних у сполученні з наступним [j]. Палаталізації (перехідні пом'якшення) задньоязикових [g], [k], [h]. Давні зміни голосних: [ǣ], [ǫ] та [ā], [ō]; [ě] та [ē]; [ī], [ī̄], [ū], [ū̄]. Найдавніші чергування голосних.

Тема 4. Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови. Граматичні категорії повнозначних частин мови. Невідмінювані і службові частини мови. Синтаксична будова старослов'янської мови.

РОЗДІЛ 3. КУРС ІСТОРІЇ МОВИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА ДИСЦИПЛІНА

Тема 5. Вступ. Історія української мови як наука і навчальна дисципліна. Історична граматики української мови як частина загального курсу історії мови. Зв'язок курсу з іншими навчальними дисциплінами. Основні джерела історичного вивчення української мови. Проблема походження української мови. Давньоруська мова як спільна літературна мова східних слов'ян. Терміни «Русь», «Малоросія», «Україна» в контексті українського глотогенезу. Проблема періодизації історії української мови. Найголовніші відомості про наукове вивчення історії української мови.

РОЗДІЛ 4. ІСТОРИЧНА ФОНЕТИКА

Тема 6. Фонетичні зміни спільнослов'янського періоду та їх відбиття в сучасній українській літературній мові. Структура складу в спільнослов'янській мові: тенденція до висхідної звучності в будові складу; закон складового сингармонізму (розміщення поряд звуків однорідної артикуляції). Закон відкритого складу. Звукові процеси, пов'язані з дією закону відкритого складу: зміна приголосних на межі складу; асимілятивно-дисимілятивні зміни в групах [dt'], [tt'] і [gt'], [kt']; втрата приголосного на кінці складу; поява носових голосних [ɛ̃], [ɔ̃]; монофтонгізація дифтонгів; відновлення складотвочості [r] і [l]; розвиток протези. Сполучення дифтонгів [gv], [kv], [xv] перед [ě] та [i] з дифтонгів [ai], [oi]. Втрата проривних [d] і [t] у групах [dl] і [tl]. Причини наявності цих сполучень у сучасних словах.

Тема 7. Фонетичні процеси в давньосхіднослов'янській мові дописемного періоду (VII – X ст.). Зміна [je] в [o] на початку слова. Зміна носових голосних [ɛ̃], [ɔ̃] в неносові. Розвиток повноголосся. Рефлекси [ort], [olt] на початку

слова. Ранні рефлекси [ě] (h).

Тема 4. Фонетичні процеси в давньоруськоукраїнській (південноруській) мові писемного періоду (XI-XIII ст.). Фонетична система староукраїнського періоду к. X – поч. XI ст. Склад голосних та приголосних. Поява нових фонем /f/ та /h/. Рефлекси зредукованих [ъ] і [ь] та напружених [і], [ы]. Зміна артикуляції [і] після [ъ]. Зредуковані [ъ] і [ь] у сполученні з плавними сонантами [r], [l]. Наслідки занепаду зредукованих [ъ] і [ь] у системі голосних: перебудова структури складу; чергування [o], [e] з нульовою фонемою; секундарні [o], [e] перед сонорними; подовження етимологічних [o], [e]; розвиток приставних [i] ([и], [e]), [o] ([а]). Наслідки занепаду зредукованих [ъ] і [ь] у системі приголосних. Поява нових груп приголосних: спрощення в групах приголосних; втрата звука [l]; вставні приголосні [d], [t]; асиміляція та дисиміляція приголосних; депалаталізація приголосних; палаталізація приголосних, пов'язана із занепадом [ъ] (суфікс -ськ- / -зьк-, -цьк-); зміна [l] на [j] та [w] на [j] й [y]; втрата дзвінкості кінцевими приголосними. Історія звука [ě] (h). Рефлекси *ě в сучасних українських діалектах; зміни *ě в інших східнослов'янських мовах. Уживання букви “h” в українській графічній традиції. Історія етимологічних [i] та [y] ([ы]); сполучення [ги], [ки], [хи] із [гы], [кы], [хы]; рефлекси [гы], [кы], [хы] в говорах української мови. Депалаталізація приголосних перед [e] як одна з важливих фонетичних рис української мови. Зміна [e] в [o] в певних фонетичних умовах; наявність [e] після шиплячих у словах сучасної української мови та словах іншомовного походження. Зближення ненаголошених [e], [и] та орфоепічна норма сучасної української літературної мови. Пізніші фонетичні зміни: перехід [o], [e] в [i]; зміна [o] в [a]; зближення [o]–[a] та ін. фонетичні зміни писемного періоду.

РОЗДІЛ 5. ІСТОРИЧНА МОРФОЛОГІЯ. ФОРМУВАННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Тема 5. Історія іменників. Предмет і завдання історичної морфології української мови. Загальна характеристика морфологічної системи праслов'янської мови. Історія української морфемної та словотвірної систем (загальна характеристика); словотвір та словозміна іменників: спільнослов'янські іменникові суфікси; спільнослов'янські іменникові суфікси; українські словотворчі іменникові суфікси; суфіксальні синоніми; іншомовні суфікси; префіксація; перефіксально-суфіксальний і безсуфіксний способи словотворення; словоскладання; субстантивація.

Тема 6. Становлення граматичних категорій іменника української мови. Історія граматичної категорії роду. Історія граматичної категорії відмінка. Історія граматичної категорії числа. Історія вираження збірності – одиничності. Історія граматичної категорії істот – неістот.

Тема 7. Типи відмінювання іменників давньоруськоукраїнської мови. Праслов'янські та д-р.укр. флексії, їх функції і фонетична будова; шляхи утворення відмінкових флексій іменників. Типи давніх (праслов'янських) іменних основ; історія детермінативів. Основи на -ā- / -jā-. Основи на -ǫ- / -jǫ-. Основи на -ǔ-. Основи на -ī-. Основи на -ū-. Основи на приголосний (-n, -r, -s, -t). Руйнування давніх (праслов'янських) іменних основ у давньоруськоукраїнській мові і витворення нових типів відмін іменників української мови: взаємодія відмінювання іменників з основою на -ǫ- і з основою на -ǔ-; доля відміни іменників з основою на -ī-; руйнування відмін іменників з основою на приголосний та з основою на -ǔ-; стійкість основи на -ā- / -jā- і її вплив на інші типи відмінювання іменників; утворення нових типів відмін іменників української мови. Занепад форм двоїни; їх вияв у сучасних говорах.

Тема 8. Формування сучасної української системи відмінювання іменників (Історія типів відмін та відмінкових форм іменників української мови). Типи відмін іменників української мови та провідні фактори їх становлення. Історія відмінкових закінчень іменників першої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників другої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників третьої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників четвертої відміни. Множинні іменники, історія їх відмінкових закінчень.

Тема 9. Історія займенників. Словотвір займенників. Історія форм особових та зворотного займенників. Історія форм предметно-особового займенника. Історія форм неособових займенників.

Тема 10. Історія прикметників. Формування прикметника як частини мови (походження прикметникової категорії); словотвір прикметників. Іменні (короткі) та займенникові (членні) прикметники. Розвиток форм вищого і найвищого ступенів прикметників.

Тема 11. Історія числівників. Походження числівників; числівникові слова в спільнослов'янській мові. Джерела становлення і склад числівників давньоукраїнської мови: словотвір власне кількісних числівників; словотвір дробових і збірних числівників; словотвір порядкових числівників. Історія словозміни порядкових числівників. Числівники в українській мові.

Тема 12. Історія дієслівних форм. Історія дієслівного словотвору: формування дієслівних класів; класи дієслівних основ. Історія дієслівних утворень: інфінітив, супін, дієприкметник, дієприслівник, особові дієслова.

Формування граматичних категорій дієслова. Категорія часу. історія особових форм теперішнього часу; історія форм минулого часу (аорист, імперфект, перфект, плюсквамперфект); історія форм майбутнього часу (майбутній доконаний (простий), майбутній аналітичний і майбутній синтетичний); часові форми в сучасній українській літературній мові і в говорах.

Категорія способу: історія форм умовного способу; історія форм наказового способу; синтетичні й аналітичні форми вираження способових значень в староукраїнській мові.

Тема 13. Історія прислівників. Виникнення класу прислівників. Основні структурні і граматичні розряди прислівників у давньоукраїнській мові: відзайменникові прислівники; відіменні прислівники; віддієслівні прислівники; інші прислівники. Формування і розвиток системи прислівників української мови.

Тема 14. Становлення службових частин мови. Основні відомості про джерела формування, функціональне призначення прийменників, сполучників, часток, вигуків та звуконаслідувань. Розвиток службових частин мови.

РОЗДІЛ 6. ІСТОРИЧНИЙ СИНТАКСИС

Тема 15. Історія синтаксичної будови української мови. Предмет, завдання і методи історичного синтаксису. Типи простих і складних речень у різні періоди розвитку української мови; засоби вираження головних і другорядних членів речення.

Тема 16. Морфологічний та синтаксичний аналіз тексту. Написання контрольної роботи.

7. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
	у тому числі	у тому числі
		➤

		Лекції	Практ.	Конс.	Самост. робота	сього	Лекції	Практ.	Конс.	Лабор.	Самост. робота
ЧАСТИНА 1											
Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ЗІ СЛОВ'ЯНСЬКОГО МОВОЗНАВСТВА											
Тема 1. Вступ. Поняття «старослов'янська мова». Живомовна основа старослов'янської мови. Питання орфографії старослов'янської мови. Життя і діяльність Костянтина і Мефодія. Старослов'янська і церковнослов'янська мови. Роль старослов'янської мови в історії української літературної мови.	4	2	2			6	2	2			2
Тема 2. З історії наукового вивчення старослов'янської мови. Слов'янські народи і слов'янські мови. Питання про етногенез слов'ян. Проблема походження етноніма «слов'яни». Три групи слов'янських мов; принципи їх виділення. Праслов'янська мова. Проблема появи писемності у східних слов'ян. Короткі відомості зі старослов'янської палеографії.	4	2	2			2					2
Разом за розділом 1	8	4	4			8	2	2			4
Розділ 2. ЗВУКОВА І ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКОЇ МОВИ											
Тема 3. Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні. Особливості звукової системи індоєвропейської мови. Формування систем голосних і приголосних праслов'янської мови.	4	2	2			2					2
Тема 4. Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови. Граматичні категорії різних частин мови.	4	2	2			2					2

Разом за розділом 2	8	4	4			4					4
Розділ 3. КУРС ІСТОРІЇ МОВИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА ДИСЦИПЛІНА											
Тема 5. Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	6	2	2		2	6		2			4
Разом за розділом 3	6	2	2		2	6		2			4
Розділ 4. ІСТОРИЧНА ФОНЕТИКА											
Тема 6. Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їхнє відбиття в сучасній українській літературній мові	6	2	2		2	7		2			5
Тема 7. Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	5	1	2		2	5					5
Тема 8. Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	5	1	2		2	5					5
Тема 9. Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV– поч. XVIII ст.)	6	2	2		2	5					5
Разом за розділом 4	22	6	8		8	22					20
Розділ 5. ІСТОРИЧНА МОРФОЛОГІЯ. ФОРМУВАННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ											
Тема 10. Історія іменників	3	2			1	5					5
Тема 11. Історія займенників	2		1		1	5					5
Тема 12. Історія прикметників	2		1		1	5					5
Тема 13. Історія	2		2			5					5

числівників											
Тема 14. Історія дієслівних форм	4			2	2	5					5
Тема 15. Історія прислівників	2				2	5					5
Тема 16. Становлення службових слів	2				2	5					5
Разом за розділом 5	17	2	4	2	9	35					35
Розділ 6. Історичний синтаксис											
Тема 17. Історія синтаксичної будови української мови	14				14	7			2		5
Фонетичний, морфологічний та синтаксичний аналізи	15				15	11					8
Разом за розділом 6	29				29	15			2		13
Усього	90	18	22	2	48	90	4	4	2		80

Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Вступ.	2	2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.	2	
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.	2	2
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.	2	
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	1	
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	1	
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV- поч. XVIII ст.)	2	
10	Історія іменників	2	
Разом		18	4

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма

1	Вступ.	2	2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.	2	
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.	2	
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.	2	
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	2
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	2	
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	2	
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV- поч. XVIII ст.)	2	
10	Історія іменників	2	
11-12	Історія займенників, прикметників	-	
13	Історія числівників	2	
14	Історія дієслівних форм		
15	Тема 17. Історія синтаксичної будови української мови		2 конс.
Разом		22/2	4/2

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Вступ.		2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.		2
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.		2
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.		2
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	4
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	5
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	2	5
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській,	2	5

	спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI-XIII ст.)		
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV- поч. XVIII ст.)	2	5
10	Історія іменників	1	5
11	Історія займенників	1	5
12	Історія прикметників	1	5
13	Історія числівників		5
14	Історія дієслівних форм	2	5
15	Історія прислівників	2	5
16	Становлення службових слів	2	5
17	Історія синтаксичної будови української мови	14	5
19	Фонетичний, морфологічний та синтаксичний аналізи	15	8
Разом		48	80

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Білоусенко П. І., Німчук В. В. Нариси з історії українського словотворення (суфікс -иця) / відп. ред. І. Р. Вихованець ; НАН України, Ін-т української мови, Запорізький держ. ун-т. Київ–Запоріжжя: ЗДУ. 2002. 206 с.
2. Висоцький А. В., Макарець Ю. С. Історія української мови. Фонетика і морфологія: навч. посіб.; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2017. 229 с.
3. Брус М. П. Історична граматики української мови. Частина перша. Теоретичний матеріал. Тематичні таблиці: навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: ППГоліней О. М., 2016. 184 с.
4. Гнатюк Л. П. Старослов'янська мова. Практикум: навч. посіб. для студентів філологічних спеціальностей. К.: Знання, 2015. 245 с.
5. Історія української мови. Хрестоматія / упор. С. Я. Єрмоленко, А. К. Мойсієнко. К.: Наук. думка, 1996. 288с.
6. Колоіз Ж. В. Історична граматики української мови : навч. посіб. Кривий Ріг, 2002.
7. Крижанівська О. І. Історія української мови : Історична фонетика. Історична граматики: навч. посіб. К.: ВЦ "Академія", 2010. 248 с.
8. Леута О. І., Гаврилюк О. Р. Старослов'янська мова: навчально-методичний комплекс для студентів філологічних спеціальностей. К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 300 с.
9. Огієнко І. І. Історія української літературної мови (Митрополит Іларіон). Центр навчальної літератури, 2019. 326 с.
10. Павленко Л. П. Історична граматики української мови: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 208 с.
11. Шевельов Ю. Історична фонологія української мови. Харків: Акта, 2003. 1054 с.

Додаткові

1. Історія українського правопису: XVI–XX століття : хрестоматія / Упор. В. В. Німчук, Н. В. Пуряєва ; пер. слово В. В. Німчука. К.: Наук. думка, 2004. 583 с.
2. Історія української літературної мови: хрестоматія : для студентів філол. ф-ту ден. та заоч. форм навчання спец. "Українська мова та література" / уклад.: М. О. Вінтонів, Л. В. Сегін, Є. М. Ткаченко; Київ. ун-т ім. Босра Грінченка. Київ: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2018. 595 с.

3. Павленко Л. П. Історична граматики української мови : навч.-метод. рек. для студ. спец. “Українська мова та література”. Луцьк : РВВ“Вежа” Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. 52 с.
4. Півторак Г. П. Державна мова у Великому князівстві Литовському і проблема розмежування українських та білоруських пам’яток. *Мовознавство*. 2005. № 3–4. С. 80–84.
5. Півторак Г. П. Деякі методологічні проблеми дослідження етно- і глотогенезу східних слов’ян на сучасному етапі. *Мовознавство*. 2010. № 2–3. С. 8–29. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
6. Півторак Г. П. Походження українців, росіян, білорусів та їхніх мов : міфи та правда про трьох братів слов’янських зі “спільної колиски” / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. 2-ге вид., доп. К. : Арістей, 2004. 180 с. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
7. Півторак Г. П. Проблема східнослов’янської прамови. *Мовознавство*: доп. та повідомл. на IV Міжнар. конгресі українців / відп. ред. В. В. Німчук. К. : Наук. думка, 2002. С. 268–272.
8. Півторак Г. Походження українців, росіян, білорусів та їхніх мов. Міфи і правда про трьох братів слов’янських зі “спільної колиски”. К.: Видавничий центр “Академія”, 2001. 152 с.
9. Півторак Г. П. Українсько-південнослов’янські лексичні паралелі як джерело реконструкції ранньої історії слов’янських племен. *Мовознавство*. 2008. № 2–3. С. 13–23. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
10. Русанівський В. М. Історія української літературної мови : підруч. 2-ге вид., доп. і перероб. К.: АртЕк, 2002. 424 с.
11. Складенко В. Г. Історія українського наголосу. Дієслово. К.: Наукова думка, 2017. 702 с.
12. Куземська Г. Якою мовою молилася давня Україна. Правила української транслітерації церковнослов’янських текстів. Вид. 2-ге, доопрац. і значно допов. Київ: Софія, 2012. 111 с.

Методичне забезпечення

Підручники

1. Брус М. П. Історична граматики української мови. Частина друга. Практичний матеріал. Термінологічний словник. Тестові завдання: Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: ПП Голіней О. М., 2016. 92 с.
2. Крижанівська О. І. Історія української мови : Історична фонетика. Історична граматики : навч. посіб. – К. : ВЦ “Академія”, 2010. 248 с. (Серія “Альма-матер”).
3. Леута О. І. Старослов’янська мова: підручник. К.: Вища школа, 2001. 255 с.

Збірники вправ

1. Вербовий М. Історична граматики української мови: Збірник вправ та текстів/ Навчально-методичний посібник для студентів філологічного факультету всіх форм навчання. Кривий Ріг, 2018. 37 с.
2. Гаврилюк О. Р., Леута О. І. Старослов’янська мова. Фонетика: навчально-методичний посібник. К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. 96 с.
3. Громик Ю. Старослов’янська мова. Історія, фонетика, словозміна: збірник завдань та вправ. К.: Кондор, 2018. 184 с.

Словники

1. Етимологічний словник української мови: у 7 т. / [редкол. : О. С. Мельничук (голов. ред. та ін.)]. К. : Наук. думка, 1983–2012. (Словники України).
2. Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. Л., 1994–2006. Вип. 1–1.
3. Українська мова: енцикл. / редкол. : В. М. Русанівський, О. О. Тараненко, М. П. Зяблюк та ін.; 2-ге вид., випр. і доп. К. : Вид-во “Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.

Методичні матеріали

1. Колоїз Ж. В. Роль «Історичної граматики української мови» в підготовці вчителя-словесника. *Філологічні студії* : Науковий вісник Криворізького держ. пед. у-ту. Кривий Ріг : КДПУ, 2010. Вип. 5. С. 239–250.
2. Крижанівська О. Формування лінгвістичного мислення на заняттях з історії української мови. *Наукові записки*. Серія філологічні науки (мовознавство). Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка, 2000. Вип. 22. С. 19–23.
3. Крижанівська О. Навчальні курси історичного мовного циклу в підготовці філологів в українській вищій школі. *Наукові записки*. Серія філологічні науки (мовознавство). Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка, 2011. Вип. 100. С. 530–532.
4. Крижанівська О. Історія української мови (вступ, історична фонетика, історична граматика) : курс лекцій. Кіровоградський держ. пед. ун-т ім. Володимира Винниченка. Кіровоград, 2003. 124 с.
5. Кумеда О. Старослов'янська мова та історична граматика української мови: методичні рекомендації для студентів 2 курсу спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література) галузі знань 01 Освіта/Педагогіка. Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2023. 73 с.
https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/13532/1/Kumeda_Staroslov.pdf

Інформаційні ресурси

1. <http://statty.pp.ua/vynyknennya-pysemnosti-u-shidnyh-slov/>.
2. <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
3. <http://academia-pc.com.ua/product/202>
4. http://litopys.org.ua/djvu/istorychna_gramatyka_zhovtobruh.htm
5. <http://www.twirpx.com/file/1004972/>
6. <http://toloka.hurtom.com/viewtopic.php?t=30549>
7. www.kspu.kr.ua/download/conf2013/section5/article_kryzhanivska.pdf
8. https://shron1.chtyvo.org.ua/Hnatiuk_Lidiia/Staroslovianska_mova_Praktykum.pdf?PHPSESSID=3gcdr0indkbc0d9u0lnl02e64
9. https://shron1.chtyvo.org.ua/Brus_Mariia/Istorychna_hramatyka_ukrainskoi_movy_Chastyna_1_Teoretychnyi_material_Tematychni_tablytsi.pdf?

Праці О. П.Кумеди

1. Рефлекси праслов'янського проривного [g] у мові першодруків П. Куліша // *Лінгвістика* : зб. наук. праць / За ред. К. Д. Глуховцевої. – Луганськ: ДЗ “ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2013. Вип. № 3 (30). С. 21–27.
2. Редакторський вплив Пантелеймона Куліша на мову Тараса Шевченка. *Культура слова*. 2015. Вип. 83. С. 59–65.
3. Звук-чужоземець, або Нова-стара історія про Томенка–Хоменка–Фоменка. *Сумщина*. 2016. № 11. С. 13.
4. Фонетичний правопис Пантелеймона Куліша і мова його першодруків. *ZBIÓR ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH FILOLOGIA, SOCJOLOGIA I KULTUROZNAWS*. Вип. 30.01.2017 – 31.01.2017. – Варшава. С.9–16.

5. Той звук, якого українці так часто соромляться... а даремно! *Сумщина*. 2016. № 9. С. 5.
6. Академічне викладання дисциплін історико-лінгвістичного циклу у вищій школі. *Slavica Nitrensia : časopis pre výskum slovanských filológií ; hlavný redaktor: prof. PhDr. Jana Sokolová, CSc. – Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre*. 2018. Č. 2. S. 100–105.
7. До питання історії однієї відтопонімічної назви: сумчани – сум'яни – сумці. *Slavica Slovaca*; ročník 55 (2020) č.1. s. 53–63. Slavistický ústav Jána Stanislava SAV a Slovenský komitét slavistov, Slovenská republika. Časopis je evidovaný: SCOPUS, CEJSH, DOAJ, C.E.E.O.L., ERIH PLUS, MLA, CARHUS Plus + 2014, CIRC, SJR, ProQuest, EBSCO.
8. Кумеда О. Особливості вивчення лексичного складу української мови через порівняльну характеристику лексики слов'янських мов. *Культуромовна особистість фахівця у XXI столітті: збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції*. Вип.5. 10-11 грудня 2021 року. С. 26-28.
9. Фонетичні маркери книжності в мові Пантелеймона Куліша. *Культура слова*. 2021. Вип. 94. С. 205-214: <https://ks.iul-nasu.org.ua/vypusky-zhurnalu/2021-2/zbirnyk-kultura-slova-94-2021/fonetychni-markery-knyzhnosti-v-movi-pantelejmona-kulisha.html>
10. Стилiстично маркованi елементи в мовi Пантелеймона Кулiша. *Фiлологiчнi трактати*. 2021. Т. 13, № 2. С. 23-30. [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2021.13\(2\)-3](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2021.13(2)-3)
11. Кумеда О. П. Одна фонетична риса мови творiв П.Кулiша у свiтлi словника Грiнченка. *Академічні студії. Серія "Гуманітарні науки"*, 2022. С. 33-38. <http://academstudies.volyn.ua/index.php/humanities/issue/view/14>
<http://academstudies.volyn.ua/index.php/humanities/article/view/348>
12. До питання про маловивчені риси ідіолекту Пантелеймона Куліша. Репрезентанти /o/ - /a/. *Культура слова*, 2023. Вип.97. <https://ks.iul-nasu.org.ua/vypusky-zhurnalu/2023-2/zbirnyk-kultura-slova-98-2023/promovnu-praktyku-pantelejmona-kulisha-reprezentanty-o-a.html>
13. Кумеда О. П., Рудь О.М. Стилiстичнi засоби українського перекладу бiблiйних текстiв. *Слобожанський науковий вiсник. Серія: Фiлологiя*. № 6 (2024). С. 24–29.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

Конспекти лекцій.

Методичні рекомендації до практичних занять і самостійної роботи.

Контрольні завдання для проведення проміжного контролю.